

מישיב נפש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי
פנימיות הפרשה
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי
בשאלתי
שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

פלאי המים הסרוחים

שאלמלי אותם חסרונות לא תוכל מרכבתו הקדושה להמשיך בדרכה. אמנם מים סרוחים המה - אינם מיועדים לשתייה, ואף לא לרחיצת פניו ידיו ואף לא רגליו - אך עדיין יש להם תפקיד, ולא סתם, אלא תפקיד כזה שבלעדיו לא יוכל האדם להמשיך בדרכו:

"וראה בתומר דבורה (פ"ו) שכתב בזה"ל: 'דע שכל פעולת התעוררות יצר הרע הם ממש מעוררים הגבורות החזקות', ע"כ, ולכן יש לומר דלאחר התעוררות היצר אצל בלעם - תיכף התחכם פנחס בן אלעזר והתלבש באותם הגבורות לנקום את נקמת ה', היינו שהשתמש בדינים ובגבורות ובהשתלשלות של מידת האכזריות שנתעוררה אז, באופן הראוי ובמקום הנכון, לשבר ולהכניע את הוזהמא והתאוה שהם גרמו לחימה ודינים על עם ישראל. ועי' פעולתו במידת העז והגבורה המשיך והשפיע קדושה לעם ישראל, להתאזר בעז הגבורות שלהם להשתמש בהם כראוי להכניע את הרע, ועי' דייקא השיב את חמתו מעל בני ישראל, בקנאו את קנאתי, על ידי שהמשיך את מידת הגבורה למען שמו יתברך. (שם)."

ואם אכן לכך מיועדים המידות הרעות הטמונים בתוך התיבה השמאלית שבלב, אזי לא לבד שאינם מיועדים להחליש את דעתנו אלא שכאשר מתעוררים הם בקרבנו עלינו לדעת את מטרם ולהשתמש בהם לייעוד אשר לשמו נוצרו;

"בכל אחד מישראל יש כח של מסירות נפש. וכן צריך להתנהג בעת הנסיון; למסור את נפשו באופן אופן כאילו היו כופים אותו לעבוד עבודה זרה, שבודאי היה יוצא להריגה למען קדושת שמו ית' (שם)."

זו היא דוגמא של ביטוי מידת האכזריות וכמו שאמרו חז"ל הרוצה לחיות, ימית את עצמו. יכול האדם להשתמש במידה זו לטוב ולמוטב, כמו גם בשאר המידות; תחת המשיכה 'לאהוב' את הרע ולשנוא טוב, 'קיים' 'אוהבי' ה' 'שנאו' רע, כך גם 'בתאוותו' יתאיו לפיקודי ה', ובגאוותו יגבה לבו בדרכיו וכו' וכו'.

ועל זאת יתפלל כל חסיד, לא מתוך חלישות הדעת וכדורך הנפש, אלא מתוך הבנה שאין בו דבר שאינו לתועלת ודוקא בשיתוף הנכון עם כוחותיו האפלים יזכה להגיעו לייעודו כאשר ישתמש בהם במקומם הראוי.

בן עשירים נכבד הינו, תעיד על כך העובדה שהינו מהיחידים עלי תבל הנוהג ב"מרכבה ללא סוסים", כזו הנוסעת במהירות רבה באמצעות מים מיוחדים הנמצאים בתיבה האחורית המותקנת בין גלגליה.

והנה ביום מן הימים בעת שחזר בן התפנוקים ממסיבת מרעים, נאלץ לראשונה בחייו לדאוג למילוי התיבה באותם מים מיוחדים אשר בדרך כלל נתמלאה על ידי עושי דברו אשר שכבו זה עתה שכורים.

בלית ברירה ניגש בגפו לפינת העגלה, שם שכנו אחר כבוד חביות המים הפלאיים המיועדים למילוי בעת הצורך. אך אהה, ריח גורא היכה באפו עם פתיחת

החבית; "גיוואלד, המים המיוחדים התקלקלו, צחנה עלתה בהם..." ובטרם הספיקו מרעיו להעמידו על טעותו כי זהו ריחו של הבנזין (געזעלין), כבר הוטלה החבית אל הנהר השוצף מתחת לגשר.

בנחישות עמד האיש והשליך גם את שאר החביות, בשום אופן לא הסכים כי מים סרוחים שכאלו יוטלו למרכבתו הצחה והמפוארת; "אם ברצונכם" - אמר האיש למרעיו - "התכבדו נא לשאוב מים חיים מהנהר, תחת מי השופכין הללו".

"דבר נפלא מובא מהרה"ק רבי שלום מבעלזא ז"ע להסביר את המובא אצל בלעם הרשע, שלאחר שראה שכל אותו זמן לא עלתה רתיחה לפניו ית' בימים אלו ולא הצליח לקלל את עם ישראל ולהאבידם מן העולם - מיד יעץ להחטיאם. וביאר זאת, כי מאותה בחינת רתיחה שאצלו ית' כביכול, משתלשלת מידת האכזריות שאפשר להשתמש בזה לטובה לזכות את היצר, ומכיון שראה בלעם שלא עלתה רתיחה לפניו ית', הבין שלא נשתלשלה או מידת האכזריות לישראל, ולא נמשך הכח הזה של מידת הרציחה להשתמש עמו בטוב - וממילא לא יוכלו להתגבר על יצרם ובקל יוכל להחטיאם רח"ל. (לקט אמרים ח"ב, עמוד קח)

לא פעם מרגיש האדם רע עם עצמו, כמה שהוא מבקש לנקות ולזכך את עצמו מכל אותם מידות ורעויות רעות הדבוקים בו, הרי המציאות מכה בו שוב ושוב, הוא מרגיש שמידת הכעס עדיין מקננת בקרבו, הגאווה, הקנאה, התאוה, ועוד ועוד, עד שכמעט נטיו רגליו וכבר עומד הוא על סף היאוש.

ומה היא האמת?

• שאלה • אני מנסה להתחזק נגד היציה"ר בכל כוחי אך בכל פעם שאני מתחזק, אני חוזר ונופל?

תשובה: שאלה זו שאל אחד מתלמידי הגר"א מוילנא את רבו ז"ע, וענה לו שכן הדרך להלחם ולהלחם על אף שנופל עד שבסופו של דבר יצטרפו כל ההתגברויות ויכניעו את כח הרע שבקרבו.

• שאלה • אני סובל מיסורי נפש (נערווע"ן) באופן גורא ואיום ואין לי את הכוחות להתמודד עם זה?

תשובה: העצה לנערווע"ן היא שלא להצטער מזה, תדע ותזכור שזה לא נמשך לעולם ובדרך כלל בסוף זה חולף בעזרת ה', כמה שפחות תצטער על זה זה יחלוף יותר מהר בעז"ה, ובינתיים תרבה באמירת תהילים ובאופן שתחפש בכל קאפיטל פסוק אחד לכה"פ שאתה מרגיש שמבטא את מה שעובר עליך ותחזור על הפסוק כמה פעמים בשפיכת הלב, ובע"ה תמצא מזור לנפשך.

• שאלה • יש לי ארגון שעוסק בחיזוק בשמירת העיניים, אך מפעם לפעם עולים לי מחשבות אם ראוי לעורר על דבר שאני בעצמי עדיין אינו מושלם בו?

תשובה: מחשבות אלו אינם אמת כלל, אדרבה על ידי שתחזק אחרים תזכה גם אתה בעצמך להיות שומר עיניים בשלימות.

כלל גדול בזיכוי הרבים

מתוך שיחה לחבורת חסידי ברסלב - כ"ח אייר תשפ"ה

הם רוצים חיזוק לנושא
הזה, להשיג את הממון
להוצאות הבנין.

הרבי מסאטמאר הגיע לאמריקה, ורצה לפעול הרבה דברים ליהדות, והיו הוצאות מרובות, עמד וייסד שכל הבחורים יצאו לאסוף צדקה, וכך הקים את שם את ממלכת הקדושה שלו. כלל גדול הוא שאם אתה מבקש מיהודי, הוא נותן. צריך רק שיבואו אנשים לקחת.

מבקשים ברכה שיזכו
להצליח בזה.

השי"ת יעזור שתזכו לבנות בית המדרש טוב, ותעבדו בחברותא זה עם זה, לחזק זה את זה בגשמיות וברוחניות. זה נותן אחדות בישראל כשמטיב עם חבריו, יש תועלת של אחדות לא רק למקבל אלא גם לנותן.

חזקו ואמצו, אתם אברכים צעירים, תשתדלו בזה לבנות בנין דקדושה, ויהיה לכם חיים של שמחה וטוב, ותרבו מאוד בשמחה וריקודים.

ותראו להאיר לבני הבית ולילדים את ענין עניית 'אמן' באופן חזק מאד. כך הוא בנין בית יהודי ובית כנסת יהודי. וכך יהיה לכם הרבה סיעתא דשמיא ותזכו לגדל דורות ישרים מבורכים עוסקים בתורה ובמצוות.

וכל המסייעים והעוסקים בזה יהיה להם ברכה והצלחה ושלוש בית, ושמחת חיים, ופרנסה מבורכת. חזקו ואמצו.

הקמנו זה עתה בית כנסת
חדש, ואנו חפצים לשמוע
מה הם היסודות שיש
לדעת בייסוד ביהמ"ד?

כשמיסדים בית כנסת, טוב מאד לתקן תקנה שלא ידברו בבית הכנסת בשעת התפילה, ולענות 'הא שמיא רבא' בקול רם. על ידי שזה נשמע יותר בקול, יש המתקת הדינים.

השי"ת יעזור לכם שיתרבו על ידכם דורות ישרים מבורכים, עוסקים בתורה ומצוות. ויהיה לכם שפע עשירות, והרבה נחת מצאצאים, ותהיו תמיד מאושרים.

מה יש לעשות כדי שתהא
הצלחה לביהמ"ד?

שכל אחד ישתדל לבא בזמן לעת התפילה, ולקבל על עצמו שלא לדבר שיחת חולין עד לאחר התפילה.

לעת עתה יש להם בנין
עראי, ורצונם עז לבנות
בע"ה בנין קבע מכובד, וזה
עולה הון עתק.

אם יש להם רצון, יעזור להם השי"ת.

האם צריכים להתאמץ על
זה, גם אברכים פשוטים
שקשה להם.

אם אי אפשר לתת לבד, יש להשיג מאחרים למטרה זאת. כלל גדול הוא שכשיש רצון לציבור, הם זוכים להוציא מכח אל הפועל. כך היא המציאות שיש כח מיוחד לרבים.

משיחה לרגל השלמת פירוש הוה"ק שעי" עוז והדר - י"ד אייר

ואמוראים, כך יש לנו דרשות קדושות שדרשו רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר ותלמידיו הקדושים, אשרינו מה טוב חלקינו.

צריך להשתדל ולעשות פעולות לתמוך באברכים שיאמרו שיעורים ב'הוה"ק בזמנים מיוחדים בלילה וביום. וכן באגדות ה'הוה"ק'.

והעיקר להאמין במה שאמרו חז"ל 'ב'הוה"ק' דא יפקון מגלותא, והדבר תלוי בעצמנו, שאנו צריכים לדאוג שיתפרסמו הדיבורים הקדושים שאמר רבי שמעון בר יוחאי, ועי"ז יכנס עוז דקדושה בישראל, באופן שהתורה לא תשתכח מישראל לעולם, ע"י שיתלהב להבת אש קודש בלב כל ישראל בזכות רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו זכותם יגן עלינו.

מובא ב'הוה"ק' בשם הרעיא מהימנא 'כי ב'הוה"ק דא יפקון מן גלותא, ומשמע מיניה שכל אחד יכול לצאת גם מהגלות הפרטי שלו ע"י שיעסוק ב'הוה"ק' דא.

בימינו יכול כל אחד לזכות לזה. יש ב"ה כבר כל כך הרבה מפרשים, ועל ידי זה יכול כל אחד לצאת מהגלות.

הבה נקבל על עצמנו, כל אחד בפני עצמו, להכין בימי השבוע דיבורים קדושים מאגדות ה'הוה"ק' ולומר אותם בשלחן השבת.

וכן כל מי שיש לו אנשים תחתיו שצריך לומר להם תורה, יכין דברי תורה מתוך ה'הוה"ק'. כי דברי ה'הוה"ק אינם רק קבלה או עניינים עמוקים, אלא כמו שיש לנו דרשות חז"ל קדושים מאד, שדרשו תנאים

לא אוכל לעבור את פי ה'

רבי נתן אמר: ווען דער בעל דבר מאכט א מענטש זינדיגן, מיינט ער נישט אזוי דער פגם, ווייל ער ווייסט אז מען קען טאן תשובה, ער מיינט נאר דעם אראפוארפן, ער זאל ווערן ביי זיך געפאלן - דאס מיינט ער, [כשהבע"ד מחטיא את האדם, אינו מתכוון כל כך לפגם בעצמו, כי הוא יודע שיכולים לשוב בתשובה, הוא מתכוון בעיקר להפיל את האדם שיפול ברוחו ויטיאש ח"ו - זה עיקר כוונתו], כי לאחר שנכשל בעבירה רח"ל, האדם מנתק את עצמו ע"י מחשבתו מן הקב"ה, ונופל ע"י בשאל תחתיות יותר ממה שנפל ע"י העבירה בעצמו.

אמרתי פעם שמצינו אצל בלעם שמקודם אמר: "אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי ה' אלוקי". אבל אחר"כ כשהלך לקלל הרגיש שהוא חטא לפני המקום, ואז שינה ואמר: "הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמור, אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי ה'" ופירש"י שלא אמר עוד 'אלוקי'. דכיון שחטא לפני המקום הפסיק מלומר 'אלוקי', מרוב חלישות הדעת סבר שאין עוד 'אלוקי'!

והו דרכו של בלעם הרשע, לאחר שחטא נעשה 'אויס' אלוקי! אבל האמת אינו כן האדם צריך לידע שבלי השי"ת אין כלום! אין זה במציאות! והו שקר וכזב!

האר"י הק' אמר ששלשה פעמים 'חזק', בגמטריא 'משה', כי הצדיק מגלה שאין שום צד ומקום שלא לחזק את עצמו בהקב"ה, ואף אם עבר מה שעבר, בכל מקום יש לאחוז ולחזק את עצמו בהקב"ה, אף בשאל תחתיות ומתחתיות, כי בנים אתם לה' אלוהיכם בכל אופן.

(מוצ"ק יחי ישעיה)

ובגויים לא יתחשב

על הכתוב "הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב" מפרש בתרגום ירושלמי "ובנימוסי עממיא לא מתחשבין" - אין לנו שייכות בכל הנימוסין של הגויים, יש לנו חשבון אחר לגמרי, אנו חיים במחוז אחר לגמרי, אנו יודעים מדוע נוצרנו וירדנו כאן לעולם הזה, ומדוע אנו הולכים לעולם הבא. וכל נימוסי הגויים שהעבר רב רוצים להחדיר בתוכנו אן לנו שום שייכות אתם.

אצל כלל ישראל נימוסי עממיא בטלים ומבוטלים כעפרא דארעא, אנו תכלית הבריאה, אנו אחד מהקנינים שהקב"ה רכש אותנו.

(פורים תשס"ב)

תאות בלעם

"אני זוכר מזמן ששמעתי - או גם ראיתי - מה שאמר בלעם (במדבר כג. י.) "תמות נפשי מות ישרים", "ישרים" (חוץ מהי"ו"ד השניה) ר"ת 'יהא שמיא ריבה מ'ברך', ואמרתי על זה כי בלעם האט געוואלט לעבין ווי א גוי [רצה לחיות כמו גוי], אבער שטארבין האט ער גיוואלט ווי א איד [אבל למות רצה כמו יהודי]...

(מתוך מכתב, ד' בלק משנות התש"ל)

תשובה בנעימות

להראות לכל אחד ואחד שהוא מנוע מן הכי
התשובה, שלא יעשה תשובה.

אמנם על זה באה העצה הנפלאה הזאת!
שהשוקד על ספר התהלים, או אפילו שאין לו
שום התעוררות, ואדרבה יש לו קרירות בכל
עצמותיו ומחשבותיו, אפילו הכא הוא יקבל
התעוררות, ויקבל התעוררות השייך לו דייקא, א
היילגע התעוררות לפי שורש נשמתו! ורביה"ק
מוסיף ואומר שגם פותח את השער להתקרב
להשי"ת כדבעי!

וזהו הפשט: "נאום הגבר הוקם על" - שהקים
'עול התשובה' שהיה 'עול' שמנוע מלעשות
תשובה, ואת זה הקים. ע"י מה? זאגט דער רבי,
ע"י "נעים זמירות ישראל" - ע"י תהלים!

התקרבות אל הרוח הקודש של דוד

יש מאמר שלם מרבי נתן (ליקוטי הלכות הל' שלוחין
ה"ה, וע"ע הל' ברכת הרית היד אות ל"ב) שהאדם צריך
לחפש אחר הרוח הקודש של הצדיק! ורביה"ק
בעצמו אמר (חיי מוה"ר"ן שלי"ה): "יש אנשים
שנוסעים לצדיקים, ואינם יודעים על מה נוסעים,
וחוזרים ושבים ובאים ואינם יודעים מה באים!"
ורבי נתן בליקוטי הלכות מאריך שצריך לחפש
מאוד מאוד אחר הרוח הקודש של הצדיק,
דהיינו שכאשר באים אצל הצדיק צריכים
לחפש אחר הרצון וההרגש הנפלא בהשי"ת
מה שיש להצדיק, והחיות של הקב"ה מה שיש
בהצדיק, והארה מנשמתו.

ואז כאשר מתעוררים על ידו, ומקבלים את
ה'הרגשה' 'החיות' ו'הארה' לעצמו, ומתעורר
האדם בעצמו לעבוד את ה' בהרגשת חיות
והארה, אה, דו ביסט געווען ביים צדיק און דו
ביסט אוועק מיט עפעס [הייט אצל הצדיק ונסעת
משם עם משהו]! המה התרומם להתחיל להרגיש
את השי"ת, הלב התעורר לעבודת השי"ת - זה
נקרא שקנה חלק מרוח הקודש של הצדיק ונכנס
בקרב! וזהו הפשט של 'התקרבות לצדיקים',
שמוצאים הרוח הקודש של הצדיק! [עיינ עוד
בדברה"ק בעניניו ונמצא נחת!]

וזהו לשון הפסוק (שמואל שם, פסוק ב'): "רוח ה'
דָּבָר בִּי וּמָלְתוּ עָלַי לְשׁוֹנִי". דהיינו שהתהלים הוא
התלבושות של 'רוח הקודש גבוה מאד' - כמו
שרביה"ק אומר, וזה מונח בתוך הספר תהלים!
וכיון שמונח בתוך הספר הקדוש, יש למצוא
שם ה'רוח הקודש' של דוד מלך ישראל בכבודו
ובעצמו! את האמונה של דוד מלך ישראל! את
ה'הדביקות' של דוד מלך ישראל!

עומד מעל כולם! וזה כאשר השי"ת המליך את
דוד מלך על כל ישראל. "נעים זמירות ישראל"
- היינו שהיה ה'נעים' של 'זמירות ישראל'.
דהיינו, כל השירים שבבית המקדש, ובכלליות
אצל כלל ישראל המשוררים להשי"ת, הכל
המה רק השירות ותשבחות של דוד מלך
ישראל! [וכמ"ש שם ברש"י: "ונעים זמירות
ישראל. אין ישראל משוררים במקדש אלא
שירותיו וזמירותיו"].

תשובה בלי עול

אמנם חז"ל (ע"ז דף ד"ה) דורשים על פסוק
זה "נאום הגבר הוקם על", דהנביא משתמש
בלשון אחר ממה שמשמש בכל מקום, וע"כ

וזהו הפשט:
"נאום הגבר הוקם
על" - שהקים
'עול התשובה'
שהיה 'עול' שמנוע
מלעשות תשובה,
ואת זה הקים.

ניתן לדרש. מהו הפשט של 'הוקם על'? אומרת
הגמרא: "לא היה דוד ראוי לאותו מעשה אלא
להורות תשובה ליחידי" - וזהו הפשט 'הוקם עול'
"שהקים עולה של תשובה", שהסיר ה'עול' של
תשובה. ופירוש הדברים, שמתחילה יש על
האדם 'עול' לעשות תשובה, הוא מיואש, על זה
בא דוד ולימד שיכולים לעשות תשובה ולישא
'דוד מלך ישראל חי וקיים'.

והאמת היא שמוטל על האדם לעשות תשובה
במהרה! כי ככל שתתעכב תשובתו הוא
מתחבר עם היצר הרע עם עוד חבלים, ועוד
חבלים, וקשה לו לעשות תשובה אז. וכמו
שכתב הרבינו יונה (ש"ת שער שני אות ל"ד) שצריך
לעשות מהר תשובה שלימה, כי אם יארכו זמן
התשובה יהיה יותר קשה לעשות תשובה, כיון
שיש להבע"ד יותר שליטה עליו.

נעים זמירות ישראל

ועל זה אומר רביה"ק (שם) 'הוקם עול', שאם יש
לו לאדם 'עול' לעשות תשובה, שנדמה לו שאין
לו התעוררות, או שחושב 'האין אעשה תשובה
שלימה, הרי ליבי אטום'?! ועוד כהנה מניעות,
כי הרי הבע"ד גורם לאדם כמה מיני מחשבות,
חלישות הדעת, בלבולים מכל מיני צדדים,
הבע"ד יודע איך לשית עצות שוא בנפשו, איך

שפשוף בתר שפשוף

ללפני חמישים שנה כד הויגא טליא כאשר
גרנו בעיר העתיקה, סיפר לי חברי מעשה
שהוא היה עד לו: פעם אחת כשהיה ברחבת
ה'כותל' [-הכותל היה סמוך לביתנו, ושימש
כמו ביהמ"ד עבורנו] ראה איך עומד יהודי אצל
הכותל, והכיר שבא ממקום רחוק.

בימים ההם היו הדרכים מטולטלים מאוד
והדרך היתה ארוכה וקשה, ולקח כמה וכמה
שעות עד שהגיעו לעיר העתיקה, והקושי ניכר
גם על פני האיש שעשה את הדרך הארוכה,
והילד הנ"ל אמר לי שהיה ניכר איך שהוא
מסדר את עצמו במקומו אצל הכותל, כאשר
ברצונו לגמור את כל ספר התהלים.

והנה הוא רואה האין שהיהודי מתחיל לומר
תהלים, והבחין איך שלא הולך לו כאוות
נפשו, אך אעפ"כ הוא המשיך ואמר בקרירות
אף שלא בפתיחות הלב, כי הרי טלטל את
עצמו לאורך הדרך עד כאן, עד שכבר הגיע
אל מקום המקדש שריד בית מקדשנו! מה
אפשר לעשות? אומרים! וראה זה פלא -
מספר לי חברי - שבהגיעו לסיום ספר תהלים,
במומורי הללו-ה, או אז נפתח אטימות לבו,
והתחיל לבכות בדמעות שלישי! הוא אמר את
הקאפיטלאך האחרונים בכזה 'דביקות' ובכזה
'התעוררות', עד האט געגאסן טייכן טרערן [שפך
נהרות של דמעות]!

נמצא, דדוקא אצל הללו-ה'ס - הקאפיטלאך
שאומרים אותם בכל יום, שהוא דבר שהאדם
מורגל בו, ואין הם הקאפיטלאך שפותחים
את הלב כ"כ, עם כל זה לבו נפתח. הא ראייה
שבתוך תוכיות יש לו להאדם התעוררות
עצומה להשם יתברך, רק הלב סגור ואטום.
כל הספר תהלים עד הללו-ה'ס נדמה לו שלא
היה לו מה להתפלל, כי לא היה כדבעי וכאוות
נפשו. אך לא! האמת אינה כן! עם רייבט אפ [זה
משפסף ומזכך לאט לאט] ומעורר. האמירה
'הקרייה' עוררה בלבו את הנקודה, עד שהיה לו
ההתעוררות כדבעי וכאוות נפשו הטוב!

וזהו הענין מה שאומר רביה"ק בספה"ק ליקו"מ
(תנינא תורה ע"ג) שכאשר האדם אומר תהלים,
אזי אף על פי שאין לו התעוררות עתה, אך
בהמשך יהיה לו התעוררות.

כל השירות הם של דוד המלך

רביה"ק מביא שם את הפסוק הכתוב אצל 'שמואל
הנביא' (שמואל-ב' כג א') בזה הלשון: [וְאֵלֶּה דְּבָרֵי
דָּוִד הָאֲחִירִים נְאֻם דָּוִד בֶּן יִשָּׁי וְנָאֻם הַגִּבֹּר הַקָּמָה
עַל מִשְׁיַח אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל.
"הוקם על" - הכוונה הפשוטה היא שהוא

הילולא דאור החיים הק'

ב"ה יום ב' ט"ז תמוז תש"ל ירושלים עה"ק ירושלים ת"ו בב"א.

(אמונה ב, טו): "ע"י אמונה נתיישב הדעת", ואו הכלי בשלימות, והכל נצטייר לטובה ולברכה.

ראיתי לפני כמה ימים שמובא מהרבי מקאצק זי"ע, שפרשת 'קדושים' מתחילה "קדושים תהיו" ומסיימת "דמיהם בם", והכוונה היא, שאי אפשר לזכות לשמירת הברית אלא ע"י מסירות נפש, בחי' 'דמיהם בם'.

הרה"צ ר' שמואל הורוויץ דיבר במוצ"ש הזה מלקוה"ל, שאם מקולקל הכלי אצל האדם, צריך לזה בחי' ביטול, לבטל דעתו לדעת חכמים, היינו לשלימות דעתם, ואז גם דעתו נהי' מתוקן.

ועלה בדעתי לומר, שזה תלוי בזה, שע"י מסירת נפש לקדושה בבחי' "מה יעשה אינש ויחיה, ימית את עצמו" (ע"י תמיד לב) כי עיקר החיים נצחיים הוא החיות של קדושה, ופגם הברית קורא רבינו הק' (לק"מ רמ"ב) "אבי אבות הטומאה, בחי' מת", וע"י מסירות נפש שנוקם מהרע ומהטומאה עבור הקדושה, זוכה לחיים אמיתיים, כי על נקמה צריכים מסירות נפש, וע"י שהאדם נוקם בהתאוות שלו, אז זוכה לחיים נצחיים. כי ע"י שבירת הקליפה נתגלה לו הפרי (ע"י לק"מ סי' לו), וע"י יכולים גם לבטל את הדעת במסירות נפש לדעתם ולמוחם הק' של הצדיקים. ובפרט להצדיק בחי' משה.

וזה היפך טומאת בלעם, דעת דקליפה, שאפילו דעת בהמתו לא ידע, כי כך טבעם של אנשי הדעת דקליפה, שאינם יודעים אפילו דעת בהמתם, כי הלא הם אוהבים את הבהמיות ונכנעים תחתם. ואילו ע"י ביטול לדעת הצדיק בחי' משה, שרבינו כתב עליו בשיר (בתחילת לק"מ) "ש'נשמתו וגופו תהי' זו מאז לא נדו" - היינו שגופו הי' בבחי' נשמה, ע"י הביטול אליו ית' - זוכה שגם דעתו שלו נתתקן.

יעקב מאיר שכטער

תנוה דעתך עליך, יהי רצון שאזכה לשמוע מאתך הרבה נחת והרבה טוב. אתמול הייתי על ציון הק' של האור החיים הק' שהי' היאר צייט שלו והיתה שם התעוררות גדולה, כי לפני שצורר היהודים היטלער ימח שמו התחיל להתקדם לעבר ארץ הקודש, הי' פחד גדול ועשו עצרת תפילה והתעוררות גדולה על הציון שלו בעת היאר צייט בט"ו תמוז, ואז קיבל את המפלה ונסתלק תיכף מארץ ישראל ומאז ירד מטה מטה כידוע. הזכרתי שם כל המונחים על לבבי, ובודאי הזכרתי גם אתכם לטוב.

אין לי עכשיו חידושים, כי אם מה שכתבתי ודברתי בימים אלו על התורה בסי' ל"ו, שאם הכלי בשלמות, היינו כשהמוח שלם, אי אפשר להצטייר שום קללה כי אם ברכה, שאפילו בלעם שהי' מלא קללה, וטבעו הי' קללה, לא הי' יכול לצייר את השפעתו לקללה, מכיון שכליהם של ישראל היו בשלמות ע"י תיקון המוחין שבא ע"י שמירת הברית, וגם הקב"ה לא כעס בימים אלו, שזה הי' שינוי סדרי בראשית, מפני שאין הקללה שורה על כלי מתוקן.

ורבינו מביא שם הלשון מהזהר (משפטים ק') "סילוקא דיסודא עד אבא ואמא", כלומר 'סילוקא דיסודא' - תיקון היסוד, עולה 'עד אבא ואמא' שהוא חכמה ובינה, היינו עד המוחין, וזהו עיקר תיקון המוחין, וזהו נעשה תיקון המוחין ע"ש, וכשהמוח בשלימות אז נצטייר אצל האדם הכל לטובה ולברכה.

ולדעתי עיקר תיקון המוח הוא אמונה זכה שלמה ברורה וחזקה בלי שום פגם כלל, וכמובא בלק"מ ל"א מהפסוק (תהלים פט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ", היינו שמי שמקושר להשי"ת ע"י שמירת הברית, אז שורה אצלו האמונה הקדושה. וכתוב "איש אמונות רב בְּרִכּוֹת" (משלי כה, כ). כי ע"י אמונה בהשי"ת ובהשגחתו ובתורתו הק' ובאמונת חכמים, אז נתיישב הדעת, כמובא בספר המדות

נפשות חסידי | סיפורים ולקחיהם מאת מו"ר שליט"א

להעלות המלכות לשרשה

העצומה אין בכוחם לזרז את החבילה. אנשי העגלה לא הרפו, וקראו לעברם: "הדבר כן ביכלתכם, אך אינכם חפצים".

לשמע הדברים, עשו מיד חשבון נפש והתבוננו מה נרמז להם מן השמים בשיחה הקצרה הזאת בינם לבין סבלי התבואה. והגיעו למסקנא כי כאן נדרשו להעלות מלכות השי"ת, כי הרי "הא" מרמז על מלכות, שצריך להקים השכינה מעפרה ולהשיבה מגלותה, לגלות מלכותו והשגחתו בעולם, שלא יהיה העוה"ז עלמא דפירודא ח"ו, ובכך ישיבו את השכינה מהגלות...

מיד לאחר מכן חזרו האחים הקדושים לאיתנם, התחזקו והמשיכו בעבודתם הק' ביתר שאת וביתר עז.

ידוע שהאחים הקדושים רבי אלימלך ור' זושא זי"ע, עבדו את קונם תקופה ארוכה בשדות וביערות בהתבודדות, בעבודות מופלאות ונשגבות שאין לשער.

פעם הגיעו הדברים לידי כך, שמעוצם יגיעתם הנוראה בעבודת השי"ת, נחלשו כל כך, עד שלא יכלו לעמוד על רגליהם ונאלצו לשכב על הקרקע.

והנה תוך שהם שוכבים באפיסת הכוחות, עברה שם עגלה עמוסה באגודות של תבן, ואחת מהחבילות נפלה לידם. והנה שומעות אזניהם שאחד מנוסעי העגלה קורא לעברם: "הרימו נא את ה"הא" ("הא" - תבן בלשונם) והשליכו לתוך העגלה".

השיבו האחים הק' כי עקב חולשתם

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מורינו שליט"א

אנו נוטלים
חלק בהקמת
מלכות
דקדושה -
רק על ידי
התחזקות!